

ניקוי הפסולת הקדושה

בתחילת הפרשה מופיעה מצוות 'תרומת הדשן', מצווה זו מקדימה את תחילת עבודת המקדש שבכל יום.

התורה מצווה על הכהן ללבוש בגדי כהונה ולעלות על המזבח לפנות את האפר המצטבר שם משריפת הקרבנות של היום הקודם, וניתן למצוא התייחסויות שונות למצווה זו בפרשנים השונים.

בספר החינוך כתב בשורש המצוה: "להגדיל כבוד הבית ולהדרו בכל יכלתנו... ונוי הוא למזבח לפנות הדשן ממקום שראוי להדליק בו האש... [ועם זאת] בגדי הכהונה שהיו תורמין בהן הדשן היו פחותין מן הכלים שמשמש בהן שאר עבודות... שאין ראוי לעשות אותה מלאכה באותן בגדים שהוא משמש. ונאמר בזה משל: בגדים שבשל בהן קדירה לרבו - אל ימזוג בהן כוס לרבו".

לעומת זאת רבינו בחיי כתב: "ולמדנו מזה כי גם במצות הרמת הדשן, שהיא עבודה קלה, צוה הקדוש ברוך הוא שיתהדר בה הכהן לפניו - שילבש בגדי כהונה ובהם ירים את הדשן".

מתרומת הדשן ניתן ללמוד כי גם במהלך החיים המשותפים בבית, כאשר נוצרים באופן טבעי גם מצבים פחות נחמדים כמו כעסים, קנאה וכדו', בני המשפחה צריכים לזכור:

א. גם העיסוק בפסולת הוא חלק מעבודת הבנייה של הבית.

ב. כשבאים לפנות את הפסולת יש לגשת לכך בבגדים מהודרים, דהיינו ביחס מכובד ורציני.

ג. בעצם זה שמתייחסים בכבוד לפינוי הפסולת, יש ענווה והכרה בכך שהאדם הפרטי הוא חלק קטן ממערכת גדולה וחשובה הרבה יותר ממנו.

ד. גם כאשר משקיעים בניקוי הבית, צריך לזכור שהמטרה היא שיהיה יותר מקום וכח לטובת הבנייה של המשפחה שהיא עיקר החיים.

אם נשתדל לפתוח את היום באווירה נעימה וטובה לאחר שניקינו את הפסולת שהצטברה מאתמול, ונלמד לשמוח גם בעצם התהליך של הניקיון - החיים יהפכו לרצף של בנייה עדי עד בשמחה.



הרב אליהו האיתן

רב משיב במכון פועה ומרבני המכון הישראלי למשפחה

בוחרים
במשפחה

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם